

به نام پروردگار یکتا

از دست دادن فرزند و دوری از فرزند ، اندوهی بزرگ برای هر مادر است. مادران بسیاری در طول چهار دهه گذشته داغدار شدند. مناسب دیدم که همراه با برائت جستن از برادرم ، مراتب همدردی خود را با همه مادران عزادار جنایات رژیم جمهوری اسلامی ، از زمان خمینی تا دوران کنونی خلافت مستبدانه علی خامنه ای ، اعلام دارم. من نیز چون همه مادران عزادار ایرانی در غم دوری از فرزندم هستم.

وقتیکه دختر من را با خشونت دستگیر میکنند ، مشخص است که هزاران برابر خشونت بر دختران و پسران مظلوم دیگران اعمال می دارند .

مخالفت و مبارزه خانواده ما با این نظام جنایتکار تنها چند ماه پس از انقلاب شروع شد ، چرا که جنایات این نظام و سرکوب هر صدای مخالف و زندانی کردن فرهیخته ترین و دلسوزترین جوانان این سرزمین و شدیدترین شکنجه ها و اعدامهای وسیع از همان ابتدا شروع شد.

همسرم علی تهرانی از همان ابتدا مخالف این نظام و ولایت فقیه بوده و صدای آزادیخواهی مردم بود و در این راه هر گونه سختی منجمله زندانی شدن در سال ۱۳۶۰ و مجدداً ده سال زندان در کهنسالی را متحمل شد. دخترم فریده نیز در طی بیست سال گذشته با فعالیتهای مدنی و حقوق بشری و حمایت از زندانیان سیاسی و خانواده هایشان و تلاشش برای نجات اعدامیان هر گونه سختی و زندانی را تحمل کرده است.

من به عنوان وظیفه انسانی خود ساها پیش بارها و بارها صدای حق طلبی مردم را به گوش برادرم علی خامنه ای رساندم ولی پس از آنکه دیدم گوش شنوایی ندارد و راه خمینی را در سرکوب و کشتار مردم بی گناه ادامه می دهد با او قطع رابطه کردم.

دغدغه من همواره مردم و مخصوصاً زنان ایران بوده است و خواهد بود. باورم بر این است که رژیم جمهوری اسلامی خمینی و علی خامنه ای به جز درد و رنج و ظلم برای ایران و ایرانیان ارمغانی دیگر نداشته است. مردم ایران شایسته داشتن آزادی و رفاه می باشند و قیام آنها برای رسیدن به حقوق حقه خود مشروع و لازم است. امید من پیروزی مردم و سرنگونی استبداد حاکم بر ایران می باشد.

پاسداران و مزدوران علی خامنه ای باید هر چه زودتر اسلحه هایشان را زمین گذاشته و به مردم بپیوندند قبل از آنکه خیلی دیر شود.

متاسفم که بدلیل معذورات جسمی نمیتوانم آنگونه که باید در حرکت‌های اعتراضی شرکت کنم. اما قلباً و روحاً با مردم و در کنار مردم ایران هستم .

برادرم صدای مردم ایران را نمی شنود و به نادرستی صدای مزدوران و جیره خوارانش را صدای مردم ایران می‌شمارد و آنچه برازنده خودش می باشد را به مردم غیور و ستم‌دیده ایران اطلاق میکند.

باشد که مبارزه بر حق مردم برای رسیدن به آزادی و دموکراسی هر چه زودتر پیروز گردد.

آذر ماه ۱۴۰۱

بدری حسینی خامنه ای - تهران

In the name of God

Losing a child and being away from your child is a great sadness for every mother.

Many mothers were bereaved during the last four decades.

I think it is appropriate now to declare that I oppose my brother's actions and I express my sympathy with all mothers mourning the crimes of the Islamic Republic regime, from the time of Khomeini to the current era of the despotic caliphate of Ali Khamenei.

Like all Iranian mourning mothers, I am also sad to be away from my daughter.

When they arrest my daughter with violence, it is clear that they apply thousands of times more violence to other oppressed boys and girls who are subjected to inhumane cruelty.

Our family's opposition and struggle against this criminal system began a few months after the revolution. The crimes of this system, the suppression of any dissenting voice, the imprisonment of the most educated and the most caring youth of this land, the most severe punishments, and the large-scale executions began from the very beginning.

Right from the start, my husband Ali Tehrani was against this system and the theocratic government. He was the voice of the people's desire for freedom, and because of it, he endured all kinds of hardships, including being imprisoned twice in 1360's (1980's) and spending ten years in prison in his old age.

During the last twenty years, my daughter Farideh has endured all kinds of hardships and imprisonments with her civil and human rights activities, including supporting political prisoners and their families and trying to stop unjust executions.

As my human duty, many times I brought the voice of the people to the ears of my brother Ali Khamenei decades ago. However, after I saw that he did not listen and continued the way of Khomeini in suppressing and killing innocent people, I cut off my relationship with him.

My concern has always been and will always be the people, especially the women of Iran. I believe that the regime of the Islamic Republic of Khomeini and Ali Khamenei has brought nothing but suffering and oppression to Iran and Iranians. The people of Iran deserve freedom and prosperity, and their uprising is legitimate and necessary to achieve their rights. I hope to see the victory of the people and the overthrow of this tyranny ruling Iran soon.

Ali Khamenei's Revolutionary Guards and mercenaries should lay down their weapons as soon as possible and join the people before it is too late.

I am so sorry that due to physical ailments, I cannot participate in protest movements as I should. But in heart and soul, I am with the people of Iran.

My brother does not listen to the voice of the people of Iran and wrongly considers the voice of his mercenaries and moneygrubbers to be the voice of the Iranian people. He rightly

deserves the disrespectful and impudent words he uses to describe the oppressed, but brave people of Iran.

May the people's rightful struggle to achieve freedom and democracy be realized as soon as possible.

Azar 1401

December, 2022

Badri Hosseini Khamenei

Tehran

بسم الله الواحد الأحد

إن اصعب ما يمر على الأم هو فقدانها لولدها أو إجبارها على الابتعاد عنه، وقد شاهدتُ عبر العقود الأربعة الأخيرة أمهاتٍ فقدن فلذات أكبادهن وعاشوا مرارة الفراق، وإني إذ أعلن برائتي من شقيقي، ومشاركتي القلبية مع الأمهات المُعزَّيات من جرائم نظام الجمهورية الإسلامية ومنذ زمن الخميني حتى خلافة علي خامنئي.

عندما يتم القبض على ابنتي بهذا العنف، فإن هذا يؤكد على العنف المفرط الذي يستخدمه النظام ضد الفتیان والفتيات المضطهدين التائرين

بدأت عائلتنا معارضتها ونضالها منذ البداية ضد هذا النظام الإجرامي، أي بعد أشهر قليلة من الثورة، حين كشر النظام عن أنيابه وقمع كل صوت معارض وسجن وأعدم وساق إلى الهلاك خيرة شباب الوطن المتقف

زوجي علي طهراني عارض هذا النظام وعارض ولاية الفقيه منذ اليوم الأول، وكان مناضلاً من أجل الحرية وتحمل المشقات ودفع ثمن ذلك بأن سُجن عام ١٩٨١ ثم حُكم عليه بالسجن ١٠ سنوات في شيخوخته

خلال السنوات العشرين الماضية، عانت ابنتي فريدة مرة أخرى من كل أنواع المشقات والسجن من خلال أنشطتها المدنية والحقوقية ودعم السجناء السياسيين وعائلاتهم وجهودها لإنقاذ الشباب المحكومين بالإعدام.

ومن واجبي الإنساني ، تواصلت مع أخي علي خامنئي منذ سنوات عديدة ، ورفعتُ إليه صوت الناس، ودافعتُ عن حقوقهم

لكنني صدمتُ بأنه لا يملك أدناً واعية تستمع للنقد وإنه يتبع طريق الخميني في قمع وقتل الأبرياء ، لذا قطعت علاقتي معه

لطالما كان اهتمامي وسيظل دائماً بالناس ، وخاصة نساء إيران. أنا أومن بأن نظام جمهورية الخميني الإسلامية وعلي خامنئي لم يجلبا سوى المعاناة والإضطهاد والقمع لإيران والإيرانيين. الشعب الإيراني

يستحق الحرية والازدهار، وانتفاضة الشعب شرعية وضرورية لنيل حقوقه. أمني انتصار الشعب وإسقاط الطغيان الحاكم في إيران.

يجب على (الحرس الثوري) ومرتزة علي خامنئي إلقاء أسلحتهم في أسرع وقت ممكن، وان ينضموا الى الجماهير الثائرة قبل فوات الأوان، واني اذ اعتذر إلى الناس عدم مشاركتي في احتجاجاتهم بسبب ضعف بدني، إلا أنني أقف معهم بقلبي وروحي

أخي لا يستمع إلى صوت شعب إيران ويعتقد خطأ أن صوت مرتزقته والمنتفعين والطبالة هو صوت شعب إيران ويطلق على الشعب الإيراني الغيور والمظلوم مفردات لا تليق إلا به هو نفسه

أتمنى أن ينتصر النضال من أجل حقوق الناس لتحقيق الحرية والديمقراطية في أسرع وقت ممكن

بدري حسيني خامنئي

ديسمبر ٢٠٢٢

Au nom de Dieu,

Perdre un enfant et être loin de son enfant est une grande tristesse pour chaque mère. Mais malheureusement, de nombreuses mères ont été endeuillées au cours des quatre dernières décennies en Iran.

J'ai pensé qu'il était judicieux et approprié qu'en plus d'exprimer ma haine envers mon frère, j'exprime également ma sympathie à l'égard de toutes les mères qui pleurent les crimes du régime de la République islamique, de l'époque de Khomeiny à l'ère actuelle du califat despotique d'Ali Khamenei. Comme toutes les mères en deuil en Iran, j'éprouve, moi aussi, la tristesse d'être loin de mon enfant emprisonné et éloigné de moi.

Comme vous le savez, je suis la sœur du guide Suprême, Ali Khamenei, et quand on s'aperçoit que les mercenaires de mon frère arrêtent ma fille avec tant de violences, il est clair qu'ils appliquent des milliers de fois plus de violences aux autres garçons et filles opprimés de notre pays. L'opposition et la lutte de notre famille contre ce système criminel ont commencé très tôt, quelques mois après la révolution, car les crimes de ce système, la répression de toute voix d'opposant, l'emprisonnement des jeunes les plus éduqués et de ceux se souciant du sort des autres Iraniens, les châtiments les plus sévères infligés aux opposants et de nombreuses exécutions de ces derniers, ont commencé dès le début de la mise en place de ce régime islamique.

Très vite, mon époux, Ali Tehrani, s'est opposé au système et au gouvernement théocratique. Il a toujours été la voix du peuple iranien exprimant son désir de liberté. Pour cette raison, le système lui a infligé toutes sortes d'épreuves, y compris l'emprisonnement en 1981 et à nouveau, plus tard, un emprisonnement pendant dix ans alors qu'il était très âgé.

Au cours des vingt dernières années, ma fille Farida a également enduré toutes sortes d'épreuves et d'emprisonnement de la part du régime islamique et cela pour ses activités de défense des droits civils et humains, pour son soutien aux prisonniers politiques et à leurs familles, et pour ses efforts pour sauver les condamnés à mort pour des activités politiques.

Pour ma part, considérant que c'était mon devoir humain, il y a de nombreuses années, j'ai porté la voix du peuple iranien aux oreilles de mon frère Ali Khamenei. Mais après avoir vu qu'il n'avait pas l'intention d'écouter mes doléances et qu'il continuait à suivre la voie de Khomeiny en supprimant et en tuant des innocents, j'ai coupé ma relation avec lui. Mon souci a toujours été et sera toujours, le peuple iranien, en particulier les femmes. Je crois que le régime de la République islamique de Khomeiny et d'Ali Khamenei n'a apporté que de la souffrance et de l'oppression à notre patrie l'Iran et aux Iraniens.

Le peuple iranien mérite la liberté et la prospérité, et son soulèvement est légitime et nécessaire pour faire valoir ses droits. Mon espoir est la victoire du peuple de mon pays et le renversement de la tyrannie au pouvoir en Iran. Les gardes et les mercenaires d'Ali Khamenei devraient déposer leurs armes dès que possible et rejoindre le peuple avant qu'il ne soit trop tard. Je suis désolée qu'en raison de problèmes physiques et de santé, je ne puisse pas participer aux mouvements de protestation comme je le devrais. Mais de cœur et

d'âme, je suis avec le peuple iranien. Mon frère n'écoute pas la voix du peuple iranien et préfère à tort la voix de ses mercenaires sanguinaires à la voix libertaire du peuple iranien ; il fait subir des châtements injustes et impensables au courageux peuple iranien victime depuis une quarantaine d'années des barbaries de ce régime.

Puisse la lutte pour les droits du courageux peuple iranien à la liberté et à la démocratie l'emporter au plus vite.

Badri Hosseini Khamenei, Novembre 2022, Téhéran